

HANNOVERSKÝ BARVÁŘ*Žíhaná fena**(součástí originálu jsou další 3 fotografie jako příklady zbarvení žíhaného a jeleního u psa a feny)*

Překlad z německého originálu: ing. Iva Černohubová

ZEMĚ PŮVODU: NĚMECKO**DATUM VYDÁNÍ PLATNÉHO ORIGINÁLU:** 19.3.2015**POUŽITÍ:** pes pro dosled zvěře, barvář

V souladu s jeho loveckou použitelností jako vysoce specializovaného loveckého psa pro dosled vysoké zvěře musí být hannoverský barvář nositelem všech požadovaných vloh, mít pracovní schopnosti požadované u pracovních zkušek všech chovatelských svazů, uznávaných FCI, a být použitelný pro náročné dosledy.

KLASIFIKACE FCI: Skupina 6 Honiči, barváři a příbuzná plemena
 Sekce 2: Barváři
 S pracovní zkouškou

KRÁTKÝ HISTORICKÝ NÁSTIN:

Hannoverští barváři pocházejí skoro beze změn z tzv. vodících psů raného středověku. Vodící pes ze skupiny plemen brakýřů získal již v době nejstarších práv germánského lidu (cca 500 n.l.) výjimečné postavení. S příchodem střelných zbraní byly změněny metody lovu vysoké zvěře. Byl potřeba pes k dosledu postřelené zvěře. **Vodící pes pro to měl nejlepší předpoklady, a tak se z německého vodícího psa stal německý barvář.** Pod tímto označením zůstalo plemeno do doby, než jej přijal královský lovecký dvůr v Hannoveru. Hannoverský lovecký dvůr v království Hannover dále zušlechťoval toto plemeno a zachovával osvědčené výcvikové metody. Z německého barváře se stal hannoverský barvář. Od r. 1894 pečuje o rozvoj tohoto plemene lovecký spolek „Verein Hirschmann e.V.“. Od té doby byli tyto psi chováni se silným zaměřením na výkon a byli vedeni jako výhradní specialisté na dosled spárkaté v jejich revírech. Disertační práce dr. Wolf-Eberhardt Bartla na lesnické fakultě university Georga-

Augusta v Göttingenu na téma „Hannoverský barvář jako příklad vývoje německého loveckého psa“ (sborník zemského loveckého svazu svobodného hanzovního města Hamburg, sešit 2, Hamburg, 1970, str.96) je vědecky zpracovaným podkladem pro nahlédnutí do dějin tohoto starého loveckého plemene, které se právem může označovat jako německé kulturní dědictví (německý barvář).

CELKOVÝ VZHLED:

Je to středně velký, vyvážený a silný pes, zaměřený především na výkon. Dobře stavěné, silně osvalené hrudní i pánevní končetiny má uzpůsobeny k vytrvalé práci. Příliš vysoké běhy, zejména přestavěné přední běhy omezují práci s nízkým nosem a jsou netypické. Široký a hluboký hrudník poskytuje plicím mnoho prostoru a umožňují dlouhé namáhavé pronásledování. Lehce zvrásněné čelo a jasné tmavé oko propůjčují hannoverskému barváři pro něj typický vážný výraz. Pro plemeno je také typické základní červené zbarvení, které se vyskytuje od světle plavé až ke tmavému žíhání, které působí skoro jako černé zbarvení.

DŮLEŽITÉ PROPORCE:

- a) délka těla / výška v kohoutku: 1,4 / 1
- b) hloubka hrudníku / výška v kohoutku: 0,5 / 1
- c) délka nosního hřbetu / délka hlavy: 0,5 / 1

VLASTNOSTI/POVAHA: klidné a jisté chování, přičemž k vůdci je citlivý a vůči cizím lidem je odmítavý a zdrženlivý. Vysoká schopnost koncentrace při dohledávce s vyjádřeným smečkovým chováním k vůdci/lovci.

HLAVA: čelo mírně vrásčité

ČÁST LEBEČNÍ:

Mozkovna: široká, směrem dozadu se rozšiřuje, mělce klenutá, týlní hrbolek je málo výrazný, nadočnicové oblouky ze strany jasně patrné.

Stop: převážně velmi výrazný, u psů/samců je výraznější nežli u fen.

ČÁST OBLIČEJOVÁ:

Nosní houba: široká, převážně černá, zřídka tmavě hnědá. Nos velký, široký, nosní otvory dobře otevřené. Nosní hřbet lehce klenutý nebo skoro rovný, u psů/samců klenutější než u fen, pozvolna se zužující.

Čenichová část: silná, hluboká a široká, dobře vyvinutá (asi 50% délky hlavy) pro pracovní použití. Silné čelisti.

Pysky: široce převislé a dobře zaoblené.

Čelisti/zuby: Čelisti jsou normálně vyvinuté, velmi silné, rovné, poskytující všem zubům patřičný prostor. 42 zubů. Nůžkový nebo klešťový skus.

Líce: silně osvalené a velmi silné.

Oči: Ani mělko ani hluboko uložené, dobře uzavřená víčka, duhovka tmavě hnědá. Bez ektropia a entropia.

Závěs/ucho: střední délky, vysoko a široko nasazené, hladké a bez stočení, těsně přiléhající k hlavě, dole tupě zaoblené.

KRK: Dlouhý a silný, směrem k hrudníku se pozvolna rozšiřuje. Kůže na hrdle je plná a volná, lehké utváření laloku je přípustné.

TĚLO:

Hřbetní linie: dlouhá, často lehce přestavěná

Kohoutek: normálně vystupující, nasazení krku silné

Záda: pevná

Bedra: lehce klenutá, široká a pružná

Zád: široká a dlouhá, směrem k ocasu lehce spáditá

Hrudník: hluboký a prostorný, více hluboký jak široký

Dolní linie a břicho: pozvolna stoupající dolní linie, břicho lehce vtažené

OCAS/PRUT: vysoko nasazený, dlouhý a málo zatočený, v nasazení silný, a pozvolna se zužující ke špičce.

KONČETINY:**HRUDNÍ KONČETINY:**

Celkově: ze strany se jeví kolmé, postaveny pod tělem a rovné. Zepředu pozorovány rovné, často sbíhavé. V poměru k trupu mají hrudní končetiny vyvážené proporce.

Ramena: Lopatky ploše přiléhají, jsou pevně osvalené, dobře šikmo položené.

Nadloktí: dlouhé

Lokty: umístěné dobře vzadu a přiléhající

Předloktí: rovné, dobře osvalené

Zápěstní kloub: široký, skoro rovný

Nadprstí: Nikdy zcela kolmé

Tlapky: silné, okrouhlé, prsty dobře klenuté a sevřené; polštářky velké a pevné, drápy silné.

PÁNEVNÍ KONČETINY:

Celkově: Ze strany se jeví namířeny dopředu anebo také lehce dozadu. Dobře úhlené. Zezadu rovné. Pro středně velkého psa s větší délkou než výškou jsou v poměru k tělu normální.

Páneve: široká a prostorná

Stehno: silně osvalené

Koleno: úhel je více jak 120°

Bérec: rovný a suchý

Hlezenní kloub: široký a silný

Nárt: téměř kolmý k podlaze

Zadní tlapky: okrouhlé, prsty sevřené.

KROK/CHODY: Ovládá všechny druhy chodů, přičemž je plný hybnosti, pružný a ve cvalu prostorný. Při pracovním nasazení se upřednostňuje krok a cval.

KŮŽE: silná, správně volná, převážně vrásčitá na hlavě a případně v oblasti krku. Typické je vrásčité čelo.

OSRSTĚNÍ:

SRST: krátká, hustá, drsná až tvrdá, pouze na zadní straně stehen poněkud delší a hrubší. Osrstění ocasu je drsné a tvrdé, na spodní straně poněkud delší a hrubší.

ZBARVENÍ: světlá až tmavá jelení červeň, více méně silně žíhaná, s maskou i bez masky. Malé bílé fleky na hrudi se tolerují.

VELIKOST A VÁHA:

Kohoutková výška: Psi 50-55 cm

Feny 48-53 cm

Váha: Psi 30-40 kg

Feny 25-35 kg

VADY: Každá odchylka od vyjmenovaných bodů musí být považována za vadu, jejíž hodnocení by mělo být ve správném poměru ke stupni odchylky a se zřetelem na její vliv na zdraví a pohodu psa.

- Kvadratická stavba
- Slabá kostra
- Vady skusu/chrupu: chybějící P1 nebo jiný zub, předkus, podkus
- Ektropium, entropium
- Stočené nebo malé ucho
- Pes vzadu silně přestavěný
- Hřbet pronesený anebo kapří
- Sudovitý hrudník
- Silně křivý anebo slabý ocas
- Strmá anebo volná lopatka
- Silný kravský anebo sudovitý postoj
- Rozevřené tlapky, zaječí tlapky

VYLUČUJÍCÍ VADY:

- Agresivita anebo plachost
- Výše vyjmenované vady v silném projevu anebo v hojném výskytu

Psi vykazující zřetelné fyzické abnormality nebo poruchy chování musí být diskvalifikováni.

Pozn.: Psi/samci musí vykazovat dvě normálně vyvinutá varlata, která jsou zcela sestoupená v šourku. K chovu mají být používáni pouze psi funkčně a klinicky zdraví, typově odpovídající plemeni.

Poslední změny standardu jsou vyznačeny silně.